

vil foranledige, at et dertil sigtende Ændringsforslag kommer frem til Finanslovens anden Behandling.

Jeg har saa en Henstilling at gøre, jeg er ikke rigtig klar over, til hvilken af de høje Ministre jeg skal henvende mig, og da det muligvis er til flere af dem, vil jeg adressere den til Ministeriet som Helhed, til Konseilspræsidenten, som jeg i øvrigt personlig har talt til om Forholdet i Forvejen. Det er et Forhold, jeg i min Embedsvirksomhed er bleven opmærksom paa i den forløbne Sommer og finder i allerhøjeste Grad uheldigt. Det grunder sig paa en Bestemmelse i Udpantningslovens § 1, Punkt 10 a, og er selvfølgelig i og for sig berettiget, at for at en Udpantning skal kunne foretages, skal der foreligge fuldstændig paalidelig Oplysning om, at Auktionsprotokollen nævner vedkommende Mands Navn og Størrelsen af det Beløb, hvorfor Udpantningen begæres. I min Egenskab af Kasserer for Stenderup Skovdistrikt saa jeg mig desværre nødt til at forlange Udpantning — det er for øvrigt meget faa Udpantninger, der har været Tale om — over et resterende Beløb fra en Skovauktion sidste Vinter. Jeg nævner kun et enkelt Eksempel, som er særlig graverende, nemlig en Udpantning for et i øvrigt meget lille Beløb, ikke mere end en Krones Penge, hos en Fisker i Nærheden af Fredericia. Han havde altsaa købt Træ i Stenderup Skov, og nu er det klart, at naar en Fisker ikke er i Stand til at betale en Smule Træ med en Krone, maa man være varsom med at paalægge ham de yderligere Byrder, som en Udpantning vil føre med sig, man maa være saa varsom, at man ikke paalægger ham en eneste Øres Byrde, der ikke er absolut nødvendig. Paa Grund af den Bestemmelse, jeg nævnede, i Udpantningsloven, mødte jeg fra et enkelt Herredskontor — jeg stod i Forbindelse med flere paa ganske det samme Omraade — det Forlangende, at der skulde foreligge Auktionsdirektørens bekræftede Udskrift af Auktionskataloget, inden vedkommende Herredsfoged turde foretage Udpantningen. Vi vekslede et Par Breve derom, han fastholdt, at det maatte være saadan, og jeg var nødt til at gaa til vedkommende Auktionsdirektør, som for øvrigt er Herreds-

foged i et andet Herred, og forlange en Attestation af Fordringens Rigtighed. Et saadant Dokument var stempelpligtigt og skuldes belægges med Gebyr, og den fattige Fisker, der ikke kunde betale sin Krone, fik Beløbet forhøjet med over 50 pCt. i Omkostninger.

Jeg var nødt til at gøre det, men jeg gjorde det under den Forudsætning, at saa vidt der er noget at gøre i saa Henseende — og det maa der jo være —, maa sligt ikke kunne finde Sted paa ny. Læg Mærke til, hvad det er, der sker her. Jeg staar som Statseembedsmand og forelægger vedkommende Herredsfoged, som jeg maa anmode om at foretage Udpantningen, en Afskrift af mine Bøger, altsaa, jeg er Statseembedsmand Nr. 1, der henvender sig til Statseembedsmand Nr. 2 om at foretage en Udpantning. Embedsmand Nr. 2 forlanger, at min Udskrift af mine egne Bøger skal være attesteret af Embedsmand Nr. 3, og Embedsmand Nr. 3's Attestation fordrer Stempel og Gebyr, som Fjerdemand maa betale. Det er efter min Mening et ganske uholdbart Princip. Jeg kan ikke bebrejde vedkommende Herredsfoged noget, der er ingen Tvivl om, at han i Henhold til Udpantningsloven har Ret til at forlange mit Forlangende attesteret. Det var saa sent, at jeg for at faa afsluttet mit Regnskab, der skal være i Stand til bestemt Tid, var nødt til at gøre det, men straks efter at det var i Orden, tog jeg personlig ud og talte med vedkommende Herredsfoged, og han indrømmede, at det i Virkeligheden var en fuldstændig uholdbar Ordning, og jeg maa indskyde, at vi enedes om at betale disse Omkostninger af vore egne Lommer. Jeg fandt det uanstændigt, at sligt skulde gaa ud over Fiskeren. Men vi vare tillige enige om, at man burde søge at faa en bedre Ordning af dette Forhold — hvordan er det ikke min Sag at udkaste nogen Plan for. Jeg vil henstille til den højtærede Konseilspræsident eller den Minister, hvorunder dette Spørgsmaal sorterer, om det ikke var rigtigt at lade det ene Statskontor i saa Henseende tro paa det andets Udskrift af Bøgerne. Er der nogen Rimelighed i, at den ene Statsinstitution skal forlange af den anden, at den skal lade sine Udskrifter af sine Bøger-